

[Haustrup Glemmensen.]

derfor ud fra, at der ved forhandling med forsvarsstyrelsen vil blive udnyttet alle muligheder for en effektivisering af uddannelsen.

Jeg har dernæst forstået, at socialdemokratiet ikke har noget ønske om at gøre forsvarspolitikken til en kastebold i indenrigspolitikken. Det blev udtrykkeligt understreget af hr. Per Hækkerup i den omtalte artikel, og der er ikke taget afstand herfra.

Jeg har for det tredje forstået, at socialdemokratiet ikke ønsker at tage afstand fra regeringen J. O. Krags forsvarspolitiske linje og ønsker denne linje fortsat.

Jeg har endelig for det sidste forstået, at socialdemokratiet fortsat fuldt ud ønsker, at Danmark skal vedstå sig sine forpligtelser som medlem af NATO. Jeg hilser disse ting med tilfredshed. Lad os dog ikke gøre modsætningerne i dansk politik større, end de er i forvejen.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg skal forsøge at gøre mine svar korte for ikke at forlænge debatten unødigt. Der er dog et par enkelte ting, jeg er nødt til at besvare.

Allerførst vil jeg gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at de principielle betragtninger, han gjorde gældende vedrørende arbejdet i finansudvalget, må jeg selvsagt være enig i. Jeg synes også — den specielle sag her får vi jo lejlighed til at drøfte på tirsdag — at der på baggrund af hele den diskussion, der har rejst sig, måske kan være anledning til folketingets partier imellem — og regeringen for sit vedkommende deltager meget gerne deri — at drøfte, om der generelt er utilfredsstillende forhold, man kunne ønske ændret, eller om indvunden praksis kunne gøre, at man ønskede forhold i proceduren ændret. Vi drøfter det meget gerne.

Til hr. Aksel Larsen vil jeg sige for det første, at jeg helt oprigtigt synes, hr. Aksel Larsen skulle holde op med at tale om, at han ikke vil acceptere en indkomstpøolitik, der er ensidigt vendt mod lønmodtagerne.

Han skal holde op af to grunde: vi andre ved godt, at en sådan politik vil han ikke acceptere, og han ved godt, at den vil vi ikke føre. Derfor synes jeg, han skulle holde op med den tale.

I spørgsmålet om diskontoen sagde hr. Aksel Larsen, at regeringen ikke skal fralægge sig ansvaret for renteutviklingen. Det kunne da heller ikke falde os ind. Vi er skam meget godt tilfreds med, at renten er faldet, og vi ville være meget tilfredse med, at hr. Aksel Larsen og alle andre gav os en del af ansvaret, en del af æren for grundlaget for, at et rentefald har kunnet indtræffe. Men det, jeg sagde i mit svar i morges, var, at selve beslutningen om diskontofastsættelsen ligger uden for regeringen og uden for denne sal. Forudsætningerne for en nedsættelse tilrettelægges derimod her i salen. Det var den sammenhæng, jeg gerne ville have gjort klar.

Hr. Aksel Larsen nærer generelle bekymringer for det radikale venstre — og jeg tror, det gælder de forskelligheder, der nu og da kan være i opfattelserne. Han skal ikke være bekymret for, at vi glemmer løfter; han skal heller ikke være bange for, at vi ikke skulle fastholde en linje. Men vi har så mange års praktisk erfaring i politisk arbejde, i politisk samarbejde — og her kommer jeg da ikke galt af sted, når jeg indsnævrer det til at sige, at i det politiske samarbejde har hr. Aksel Larsen i hvert fald ikke erfaringer — at vi udmærket ved, at når et resultat skal nås ved hjælp af flere partier, kan intet parti vente at få sine ønsker opfyldt fuldt ud. Det afgørende må være, at retningen er rigtig, og at fremskridtene er betydningsfulde, det vil sige tilstrækkelig store.

Til hr. J. O. Krag — og for så vidt til hr. Per Hækkerup også — vil jeg gerne sige, at nu kunne vi selvfølgelig få megen tid til at gå med at diskutere de talmæssige udsving i arbejdsløsheden. Men jeg vil nøjes med at gentage, at vi er enige om, at arbejdsløsheden er for stor, og at den derfor skal nedbringes. En ting synes jeg dog alligevel